

3. díl – Setkání s partou trampů

Uběhly asi dva roky a toulání kolem Malše už bylo dost okoukané. Tak jsme pomaličku začali rozšiřovat teritorium kolem říčky Černá, zvané ŠVARCAVA. Celá cesta, většinou sobotní, vedla proti proudu Malše, přes chatu Arizona až k další chatě Askalona. Tam bylo přes řeku natažené lano a jeden ze stromů u řeky ukrýval parádní vynález, tzv. kladku (byla to železná kotva opatřená řemenicí, která se nandala na lano). Přejet přes řeku bylo otázkou chvilky. Také se dalo popojít ještě kousek dál a tam zas byla přes řeku natažená dvě lana nad sebou, po kterých se přeručkovalo na druhou stranu.

Jakmile jsme byli na druhém břehu, otevřela se nám další cesta k říčce Švarcava. Nebudu popisovat její krásy (kdo chce, ať si zajde). Na tuto říčku trampové moc nejezdili, ale přesto tam měla sídlo osada T.O. Mraky. Tito tři kamarádi - Otec, Indián a Hrom přebývali pod jedním skalním převisem, který si upravili. Bylo tam ohniště a provizorní palandy, na kterých se dalo spát. No, pár večerů jsme na téhle osadě prožili a Firn by jistě rád vzpomenu na policejní pouta; prostě byla sranda. Otec i Indián jsou výborní muzikanti, takže zase byla zábava z jiného soudku. A Firn stihnul selku maximálně v pátek.

Naše pochody z Pořešína se tak stávaly delší a delší a většinou už jsme se nevraceli na boudu. Přespávali jsme tam, kde to šlo. To byl tak rok 1979-80.

V této době jsme jezdili s Firnem většinou jen dva a všechny vtípky už jsme znali. Stačilo říct třeba „čtyři“ – a já už věděl jaký vtíp přijde. Prostě taková mini ponorka.

Pak se jednou takhle poflakuju po Švarcavě a z lesa se vynořila parta výrostků. Celkem v dobré náladě nás pozdravili a přistoupili k ohýnku. Tahle parta ve složení : Miky, Hardy, Míša, Mikeš, Marťan a Termit (neplést s Termixem) byli a jsou členové osady T.O. Račí potok.

Toto setkání byl velký zlom. My jsme do té doby vlastně neznali žádné jiné skupiny kamarádů, kteří jezdili ven jako my. S těmito kamarády se nám rozšířil obzor a kontakty na další a další party, s kterými jsme pak jezdili dlouhá léta.

Ježíš, to už je dávno, a tak bych málem zapomněl, že na Švarcavě jsme se vlastně seznámili s partou kamarádů, kteří si říkají T.O. Lesy, bažiny a močály (T.O. L.B.M.). Jejich domovský camp se nachází pod Stříbrnou horou nedaleko Vodice. Tahle osada se skládá z kamarádů od Plzně, Prahy a Budějovic, prostě Sebraniko z každého koutu Čech. Z těch nejznámějších musím jmenovat Nika, Misku, Azbesta, Medvědíka, výborného muzikanta Forbese, Chiklese, ale bylo jich mnohem víc.

Nutno ještě připomenout, že krajem se také potuloval tremp samotář, který si říkal Čochtan a také jezdil s partou T.O. L.B.M.

No a to bude asi konec, protože mě čeká vojna. Ale protože na vojnu jdu až roce 1982, možná ještě zachytím zbývající dva roky...